

Pratarmė

Šiaurės šalių tarpkultūrinės komunikacijos tinklas (Nordic Network of Intercultural Communication – NIC) – tai viena iš nedaugelio Europos šalių organizacijų, vienijančių įvairių mokslo disciplinų atstovus, tyrinėjančius įvairius pačios tarpkultūrinės komunikacijos aspektus arba kitų visuomenės procesų tarpkultūrinę raišką. Ši įvairovė buvo matoma ar 14-jame kasmetiniame tarptautiniame NIC simpoziume „Kintanti tapatybė globalėjančiame pasaulyje“, vykusiame Vilniuje 2007 m. lapkričio 29–gruodžio 1 dienomis. Nemaža dalis simpoziumo dalyvių pranešimų pagrindu parengė straipsnius šiam „Informacijos mokslų“ numeriui, tad ir jame matome tą pačią temų ir disciplinų įvairovę.

Netgi tapatybės klausimams skiriami straipsniai yra labai įvairūs. Elke Schuch, Ke Shu Xu (Robert Paul Smith), Alimohammad Javadi ir Maryam Javadi sutelkia dėmesį į nacionalinės tapatybės, konkrečiai kinų, britų, ir iraniečių, kismą, kuriems daro įtaką naujais pasaulio visuomenės pokyčiai. Jie taiko skirtingą metodiką šiuos pokyčius nustatydami. Vibeke Andersson pastebi profesinio judėjimo pokyčius šiuolaikinėje Bolivijoje ir jo susipynimą bei sąsajas su vietos gyventojų tapatybės bruožais. Tuo tarpu Ulrikę Meyer domina etninės tapatybės vaidmuo tarpkultūrinėje švietimo ir mokyimo aplinkoje, kurioje susiduria stebinanti daugybė skirtingų religijų, tautybių, kalbų ir papročių. Joanna Hańderek traktuoja kultūrą kaip šaltinį, kuris suformuoja asmeninės priklausomybės grupei suvokimą ir veikia kitų grupių bei kultūrų supratimą.

Tačiau straipsniai parengti pagal simpoziumo pranešimų medžiagą neapsiriboja tik tapatybės klausimais. Daugialypė ir daugiatautė aplinka daro įtaką įvairiausiems visuomenės procesams.

Ewa Bujak ir Monika Chutnik tyrinėja, kaip ši įvairovė veikia bendradarbiavimą verslo sferoje remiantis naujausiais komunikacijos kanalais ir priemonėmis, o Maciejus Kałuža ir Ewa Golik gilinasi į interneto bendrijų tarpkultūrinio bendravimo subtilumus. Kinga Williams taiko siaubo valdymo teoriją aiškindama tarpkultūrinės įvairovės aspektus, o Margarita Putniņa kultūrinėje ir socialinėje aplinkoje ieško paaiškinimo, kodėl žmonės skirtingai vertina asmeninius pasiekimus ir nesėkmes.

Dalis pranešimų skiriama žiniasklaidos ir kitų kontekstų tyrimams. Tone Hornvedtas bando paaiškinti etnocentrinio sindromo diskursą ir jo veikimą. Viktorija Žilinskaitė stebi ir tyrinėja Vilniaus paminklų, kaip kintančios istorinės miesto tapatybės ženklus. Liene Ločmele ieško sąryšio tarp studentų tautybės ir to, kaip jie suvokia Suomijos Jyvaskylä universiteto reputaciją. Alena Korshuk analizuoja tam tikro mokyimo metodo įtaką nacionalinės savivokos formavimuisi.

Visoje šioje įvairovėje vis dėlto nedingsta svarbiausia simpoziumo ir šio „Informacijos mokslų“ tomo tema – tarpkultūrinės komunikacijos ir aplinkos įtaka įvairiausiems šiuolaikinio žmonių gyvenimo aspektams.

Elena Macevičiūtė